

FOTO PETER NAŠIČ

z nedaleké Ježkovy školy pro nevidomé. Tí sem chodí od loňského podzimu využívat vedle klasických počítačů i speciální počítač s připojením Zoomtext pro slabozraké. Chodí sem i z jiných škol... Úterky dopoledne, kdy se nepůjčuje, mám tady totiž pro školy vyhrazené.

Kolik máte v pobočce knížek? A jaká literatura teď nejvíc mezi čtenáři frčí?

Máme tu zhuba deset tisíc svazků, třetina z toho je tak stále zhruba mezi čtenáři. Ten počet je teď značně pohyblivý, protože sem k nám mohou lidé chodit vracet knížky i z jiných obvodů městské knihovny, stejně tak si k nám z jiných městských částí chodí lidé půjčovat. Máme tu klasický výběr knih – od literatury pro nejmenší až po klasickou literaturu pro dospělé.

A které knížky teď lidi nejvíce přitahují?

Nejvíce se půjčuje klasická literatura, velmi žádaná je i vědeckofantastická literatura. Naopak úplně zrušit jsem musela regál

s dobrodružnou literaturou. Na tu lidé teď z mně neznámého důvodu úplně zanevřeli, nikdo si ji nepůjčoval.

Nechala jsem udělat regál s cestopisy, o ně je nyní velký zájem. Dělají se tu na toto téma i zajímavé besedy, třeba s lidmi, kteří na kole objeli celý svět, s cestovatelkami po různých koutech světa... Vždycky sem na ně lidé přijdou v hojném počtu, poslechnou si a zase dodají tip na někoho dalšího. Je to fakt moc oblíbené.

Neříkejte mi, že starší lidé, o kterých mluvíte jako častých návštěvníků vaší pobočky knihovny, sem chodí pro vědeckofantastickou literaturu?

Ale ano. Zrovna nedávno sem přišli osmdesátiletí čtenáři a chtěli knížku Svítání, která získala ocenění „Kniha mého srdce“. Měla jsem pochybnosti, říkala jsem si, že se jim nemůže líbit, když je o čtrnáctiletých upírech, ale půjčili si ji a přečetli se zájmem. Chtěli znát, co je teď ceněno.

Můžete prozradit, jakého máte nejstaršího zapsaného čtenáře?

Velmi ráda. Nejstarší čtenářka je z Nerudovy ulice, je jí 96 let! A představte si, když k nám jde, nepoužívá žádnou tramvaj a ni jiný dopravní prostředek, pěšky to k nám na Pohořelec z Nerudovy ulice vyběhne. Je úžasná, chodí sem už od raných začátků existence knihovny

A když už jsme u těch generací, kdo je nejmladším čtenářem?

Není jeden, je jich víc. Chodí sem i dvouleté děti, dostávají dokonce svůj čtenářský průkaz. Jsou na to moc hrdí. Přihlašují je pochopitelně rodiče. Ve dvoře tu je totiž soukromá škola, kam se zhruba šestileté děti chodí učit malovat, vyrábět keramiku... Když je sem rodiče přivedou, mají s sebou většinou také ty mladší. Čekají pak zpravidla s nimi u nás. Zabaví je tím, že si prohlížejí lepopřel.